

Stát má taky šetřit, nejen občané

Tak prý mají šetřit jen občané. A z konsolidačního balíčku je zřejmé, že nás to každého bude bolet a bude bolet hodně. Víc odvede státu každý majitel chatky, auta či manželky, víc zaplatí státu studenti, podnikatelé a všichni s vyšším příjmem, klesne podpora stavebního spoření, víc odvede do státní kasy každá i malá firma a každý, kdo kouří či si koupí alkohol. „Zvyšování příjmů je nepříjemné a bolí,“ řekl premiér, podle něhož je to přijatelná cena na to, že republika bude „ve formě“.

Můžu si dělat legraci ze slov jako „nepříjemné“ a „bolí“ nebo zkoumat, zda skutečně a kdy bude naše země „ve formě“, když konsolidační balíček má platit až od příštího ledna, tedy projeví se v kondici veřejných financí nejdřív za dva roky. Do té doby se bude náš stát zadlužovat čím dál víc.

Mě ale trápí něco jiného. Balíček i pan premiér hovoří jen o občanech, jen o jednotlivcích a soukromých firmách. Nemluví o státu a jeho výdajích. Jen lehce se říká, že ministři mají hledat úspory ve svých resortech. Jenomže v praxi to vypadá jinak. V Senátu při každém zasedání zvyšujeme výdaje, každou chvíli schvalujeme nový úřad, novou agenturu, novou klimatickou legislativu, novou byrokracii, novou státní agendu, která chod státu zatíží a zdraží.

To je jako s čůráním do bazénu. Na jedné straně se poslušní občané ukázní a přestanou do bazénu čůrat. Ale na druhé straně rozmazlený stát konzervuje své výdaje (například že učitelé budou mít fixní plat odpovídající násobku průměrné mzdy nebo že každý rok vydáme pevná dvě procenta rozpočtu na zbrojení, kulturu, vědu, školství...). A přidává. Jednou jde o poštovní zaměstnance, podruhé o novou budovu pro ÚSTR, potřetí o deset nových zaměstnanců Českého telekomunikačního úřadu, aby prý hlídali nenávist na internetu.

Při každém zasedání Senátu vystoupím a na rostoucí státní výdaje upozorním. A příslušný ministr přísahá, že tentokrát je to skutečně naposledy. Že příště už stát namouduši šetřit začne. Hlavně aby to nebylo dnes, hlavně aby to nebylo zrovna v tomhle případě. Příště už určitě. Tak určitě. Nejhorší jsou evropské směrnice a nařízení. Ty pro jistotu ani neuvádějí rozpočtové důsledky pro jednotlivé státy, ačkoliv jejich schválením přistupujeme na nové technologie, slibujeme nový monitoring, zavazujeme se k silnější digitalizaci, zpřísňujeme sami sobě parametry, přidáváme si agendy, hlášení a povinnosti.

Milí vládci státu, takhle tu republiku nevybudujeme, či spíše dnešním slovníkem: takhle se šetřit opravdu nedá. Nemůžete na jedné straně zvedat daně občanům a na druhé straně přibírat státu další pravomoci a pro nové agendy nabírat další lidi. To by pak zvyšování daní nikdy nebralo konce a jednou by přišel čas, kdy by občané museli státu předat sto procent svých příjmů. A ani pak by to rozežranému státu nestačilo.

Jedinou možností je ořezávání agend. Stát má dělat jen to, co je pro jeho chod naprosto nezbytné: vnitřní bezpečnost, soudy, vojsko. Maximálně ještě částečně školství a částečně zdravotnictví. Vše ostatní jen s velkým rozmyslem a v době nouze a zadluženosti radši vůbec. Podobně jako to finanční gramotnost učí děti na základní škole. Anebo jak to vysvětlujeme lidem, kteří chtějí pomoci z dluhové pasti, co spadli do oddlužení. Nikdy nebudou peníze na všechno, a kdo chce šetřit, musí si odpustit drahou elektroniku a dovolenou na Maledivách.

Pravicová vláda by se úsporně měla chovat za každých okolností, ale v době deficitu a nouze by tak

měla činit povinně a ukázkově. Skutečně musíme mít tolik ministerstev? Potřebujeme nezbytně 18 členů vlády? Potřebuje náš stát stovku dalších institucí? Skutečně každý občan této země chce svými daněmi dotovat například 4 výzkumné ústavy, 4 agentury, 13 divadel, 16 galerií, 3 instituty, 3 kanceláře architekta, 9 dalších ústavů, 2 hřebčince, České lázně a mnoho dalších subjektů s desítkami zaměstnanci a mnohamilionovými rozpočty? Třeba nechce další muzeum, dalšího architekta, další galerii nebo další hřiště.

Vláda řekla, jak chce šetřit. A přitom nešetří sama, jen přikazuje, ať šetří občané, ačkoliv její povinností je skládat daňovým poplatníkům účty. Tak jako jeden z daňových poplatníků vyzývám vládu, ať začne šetřit u sebe. Ať i ona začne škrtat agendy. A hned pak rušit odbory, ústavy, agentury. Uvidíte, jak rychle pak půjde šetřit.

JUDr. Daniela Kovářová,
prezidentka Unie rodinných advokátů, senátorka

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 2/2023

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)